

Foto: Wirm Langohr

Taxichauffeur Maarten trakteert passagiers op gedichten

Kijk er niet van op als een taxichauffeur in Maastricht u tijdens de rit - of in een file - een gedicht voordraagt. U wordt dan gereden door Maarten van den Berg, dichter, beeldend kunstenaar en taxichauffeur.

Maarten deed de kunstacademie in Maastricht, waar hij zich toelegde op beeldhouwen en schilderen. En hij vond het leuk om tijdens het creëren meteen te dichten. "Ik werk met summiere tekst, die veel ruimte overlaat om zelf te verzinnen." Om zeker te zijn van een broodwinning werd Maarten interieurbouwer. "Dat deed ik vijf jaar, maar ik werd er niet gelukkig." Toen ging Maarten taxirijden, meestal 's nachts. "Ik nam mijn schetsboek mee voor de wachturen, ging tekenen en maakte gedichten. Die laatste kregen al snel de overhand. Er is zelfs een boekje verschenen met gedichten van mij: 'Hersenzalf'. En een tweede boek is in aantocht." Zijn gedichten legt hij zijn passagiers niet op. "Zeker niet, maar tijdens ritten ontstaan nogal wat gesprekken. Je hoort van elkaar wat je doet. Soms wil men meer weten van mijn gedichten. Ik draag dan wat voor een enkele keer verkoop ik zelfs een boekje aan een passagier. Al pratend komt die interesse in elkaar." Dichten nam steeds meer de overhand als kunstvorm bij Maarten. "Schilderen en beeldhouwen gaat nu eenmaal moeilijker in een taxi, schrijven kan wel."

"Traktaatjes"

Dat eerste boekje, "Hersenzalf" is bijna uitverkocht, verscheen bij een lokale uitgever. Inmiddels is de grote landelijke uitgeverij Prometheus op zijn spoor gekomen. De uitgever van onder andere Joost Zwagerman, Connie Palmen, Frits Abrahams en Herman Brusselmans brengt het boek "Traktaatjes" van Maarten op de

markt. In Molo5, in de Bassinkade, exposeert hij ook een aantal schilderijen.

"Op de een of andere manier is mijn eerste boekje, waar ik ook nog altijd erg trots op ben, in Amsterdam terecht gekomen. De uitgever belde me. Wat een eer! Ik had zelf helemaal niet in de gaten dat mijn werk zo spannend was. Ik dacht altijd: er zijn honderden dichters aan het werk. Men vond mijn werk kennelijk bijzonder."

Maarten, die inmiddels op zondag ook een gesproken column heeft in L1-radioprogramma "De Stemming": "Een traktaatje is een wetmatigheid, een vlugschrift van de koning of de paus. Nee, het klinkt als een kleine traktatie, maar dat is het stiekem niet. Gedichten bevatten ook veel wetmatigheden, vandaar de titel."

Stoeptegel

Leven kan hij niet van zijn dichtkunst. "Dat hoeft ook niet. Ik blijf taxirijden. Daar haal ik erg veel inspiratie uit. Over drugs, hoeren, junks, je komt het allemaal tegen in de taxi." Erg trots is hij op het gedicht "Ruiters van de stad", over de taxichauffeurs. De laatste vier regels stonden tot voor kort zelfs in de stoeprand bij de taxistandplaats op de markt voor de SNS Bank. De taxistandplaats is deze dagen verplaatst naar een plek bij het standbeeld van Minckelers. De poëzie is meegegaan. "Wie ervoor open staat ziet het, anderen niet." We geven hier de eerste vier regels:

**"Wij zijn gewetenloze ruiters,
wij roken rauwe diesellucht
wij drinken steenkoolzwarte koffie,
wij zijn de ruiters van de stad."**

Voor het einde verwijzen we u graag naar de Markt in Maastricht.

Tekst: Bert Salden